

Porți

Daniel Vișan-Dimitriu

Sunt porți de suflet, porți de inimi, punți,
Ce-așteaptă să le treci sau să le-nfrunți,
Sunt porți ascunse între două lumi
Și altele, ce-ți cer să îți asumi
Curajul de-a pătrunde și-a afla
Doar cine ești, acolo,-n sinea ta.

Pe-aceasta am trecut-o, și-am aflat
Că tot ce e acolo-i minunat,
Iar sufletul e calm, e liniștit,
Și nu-mi fac griji, căci tot ce am vorbit
Rămâne între noi, iar ca folos,
Va fi credința într-un vis frumos.

Un vis pe care l-am dorit cândva
Și l-am pierdut pe drum, căci mintea mea
Nu a-nțeles iubirea pe deplin
Și a supus-o veșnicului chin
Cu îndoiala în puterea ei
Și lupte pe întinse epopei.

Iar inima ce-o apăra atunci
A fost prea mult supusă unor munci
Și a cedat puternicului val
Ce a creat în corpu-i un canal
Prin care în iubire a lovit
Iar sufletul deschis l-a umilit.

Dar forța lui, primită din eter,
Prin energii ciudate, ce nu pier,
A întrecut-o și a câștigat
În lupta-ngrozitoare ce s-a dat.
Apoi a-nchis c-o poartă grea, de fier,
Intrarea ce-a adus iubirii ger.

Mai e o poartă ce s-a ferecat,
Dar puntea dintre ele ... a cedat.